

خراسانی، حسنی یمانی و اهل طالقان

تا کنون به سه شخصیت و جنبش منفی و حتمی ظهور اشاره کردیم، حال در این پست به سردارانی میپردازیم که رایات هدایتگری داشته و به حق دعوت میکنند.

آنچه از این افراد در احادیث وارد شده، خراسانی، سید حسنی، شعیب بن صالح و یمانی هستند.

از خراسانی اطلاعات زیادی در دست نیست، تنها اینکه: خراسانی (با پرچم های سیاه) از شرق و سفیانی از غرب باعث نابودی [حکومت بنی عباس](#) خواهند شد، و هر دو در یک روز خروج میکنند.

در این خصوص امام باقر ع میفرمایند: بنی عباس بسلطنت میرسند، وقتی سلطنت کردند و با هم اختلاف نمودند و کارشان به پریشانی گرائید، خراسانی و سفیانی یکی از شرق و دیگری از غرب مانند دو آسیبی که مسابقه میدهند، هر يك سعی میکند زودتر خود را بکوفه برساند. نابودی بنی عباس بدست آنهاست. آگاه باشید که آنها یکنفر از بنی عباس را باقی نمی گذارند.

لازم به ذکر است که خروج خراسانی از علائم حتمی نیست.

اما حسنی و یمانی به نظر مرحوم حاج محمد کریم خان کرمانی اع یک نفر هستند و در این خصوص میفرمایند: “به گمان من سید حسنی که روایت شده همین یمانی باشد و این غیر از محمد بن الحسن است که در مابین رکن و مقام کشته می شود در دهم ذی الحجه” (کشته شدن محمد بن الحسن که مرحوم کرمانی اع اشاره فرمودند از علائم حتمی است)

یمانی بر عکس خراسانی از علامات حتمی بوده و طبق احادیث، پرچم او هدایت کننده ترین پرچم هاست. چنانکه امام صادق (ع) میفرماید: در میان پرچمها راهنماتر از پرچم یمانی نباشد که آن پرچم هدایت است زیرا دعوت به صاحب شما میکند، و هنگامی که یمانی خروج کند خرید و فروش سلاح برای مردم و هر مسلمانی ممنوع است و چون یمانی خروج کرد به سوی او بشتاب که همانا پرچم او پرچم هدایت است، هیچ مسلمانی را روا نباشد که با آن پرچم مقابله نماید، پس هر کس چنین کند او از اهل آتش است، زیرا او به سوی حق و راه مستقیم فرا می خواند.

آنطور که مرحوم کرمانی اع میفرماید خروج او از دیلم (منطقه گیلان و مازندران، و احتمالا طالقان) می باشد و زمانش با خراسانی و سفیانی در یک روز است.

یمانی صورت بسیار زیبایی دارد اما غضب شدیدی داشته و بر منافقین رحمی نکرده و صغیر و کبیر را به هلاکت خواهد رساند. همچنین لشکریان او نیز بسیار سخت و صلب و بسیار شجاع می باشند، و هر کس که جلوی راهشان قرار بگیرد خواهند کشت، تا اینکه به کوفه برسند.

و برعکس خراسانی، او زمانی به کوفه می آید که خسف بیداء شده و امام علیه السلام به کوفه آمده اند.

در آن هنگام، برای اینکه حقانیت امام را به لشکر خود ثابت کند، جلوی لشکر میرود و از امام درخواست رؤیت شمشیر و زره و برد و عمامه، عصا و سایر موارد رسول الله صلی الله علیه و آله را میکند، و امام علیه السلام جمیع آن ها را نشان میدهد و عصای پیامبر را به سنگی میکوبند و از آن درخت عظیمی خارج میشود که بر جمیع لشکر یمانی سایه می اندازد.

پس از آن حسنی یمانی پیش می آید و رکاب امام (ع) را بوسیده و خود با اکثریت لشکرش بیعت میکنند. بجز چهل هزار زیدی که تمرد کرده و آن معجزات را سحر مینامند. پس سه روز اما علیه السلام به آنها مهلت میدهد و ایشان را موعظه میکند و پس از آن همه ایشان را به هلاکت میرسانند.

اما از جمله نیکانی که به او میگویند افرادی از طالقان به سرکردگی شعیب بن صالح هستند که امام (ع) از ایشان به عنوان گنج های طالقان یاد میکند. امیر المؤمنین (ع) میفرماید: به به از طالقان، خدا را در آنجا گنجهایی است که از طلا و نقره نمیباشد، بلکه آن گنجها مردان مؤمنی هستند که خدا را بخوبی شناخته اند. آنها در آخر الزمان از یاران مهدی خواهند بود. و طبق فرمایش ایشان در خطبة البیان، 24 نفر از 313 یاران اصلی امام زمان ع (که احتمالا همه از کاملین هستند) از طالقان خواهند بود.

تصویر این مطلب مربوط به طالقان میباشد.